

Webcast: Bryd ud af det permanente krigsparadigme med LaRouche-løsningen

Dialog med Helga Zepp-LaRouche og vært Harley Schlanger

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 28. februar 2024

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 28. februar 2024; jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til os via e-mail questions@schillerinstitute.org, eller du kan poste dem på chatsiden på YouTube.

Helga, vi befinder os nu i en periode med både dybtgående farer, men også enorme muligheder for at overvinde disse farer og begynde en ny æra med fredeligt samarbejde om økonomisk udvikling. Schiller Instituttet, din organisation er en ledende kraft i udformningen af et nyt paradigme, gennem den igangværende organisering af Den Internationale Fredskoalition, samt udbredelsen og diskussionen af dine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som giver både et filosofisk og et praktisk grundlag for en overgang til et nyt paradigme.

Det første spørgsmål, jeg har, er fra en, der følger os meget tæt i USA, og som skriver: "Helga, i de seneste dage har vi set nye provokationer fra NATO's side, såsom den franske

præsident Macrons forslag om at overveje at udstationere NATO-tropper i Ukraine, og diskussionen i Tyskland om at forsyne Ukraine med langtrækkende missiler og endda udstationering af atomvåben i Tyskland og i Europa i det hele taget. Tror du, at der vil komme en modreaktion på disse og lignende provokerende forslag, eller vil de bare gå ubemærket hen?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Det håber jeg, for hvis man lytter til, hvad de ledende politiske kredse siger i disse dage, er der kun én konklusion: at de kollektivt er blevet fuldstændig vanvittige, og at vi er nødt til at få dem væk fra denne kurs. For hvis dette fortsætter, vil det føre til en direkte konfrontation mellem NATO og Rusland i en meget nær fremtid.

Som du nævnte, var det seneste udbrud af en meget problematisk mental tilstand synlig hos præsident Macron, som organiserede et møde med omkring 20 lande om Ukraine, og på en midnatskonference meddelte han pludselig, at franske og andre NATO-tropper kunne sendes for at forstærke de ukrainske tropper inde i Ukraine, og at han ville lede en koalition af lande, som planlægger at gøre det muligt for Ukraine at sende mellem- og langdistancemissiler til Ukraine og bomber og så videre. Så dette var tydeligvis midt i et gigantisk pres på Tyskland, især på Scholz, for at sende Taurus-krydsermissilet, som kan flyve mere end 500 km og derfor teoretisk set kan nå Moskva og andre strategiske mål, såsom Kreml og andre ministerier. Og det fik naturligvis kansler Scholz til heldigvis at slå bremserne i, indtil videre, for han sagde, at han under ingen omstændigheder ville tillade, at Tyskland blev trukket ind i krigen som krigsførende part.

Samtidig var han uenig i at sende tyske tropper ind i Ukraine, og på den måde var der en åben splittelse mellem Macron og Scholz, og jeg kan kun sige, at de mennesker, der skubber på disse optrapninger, de udviser intet ansvar. Det er, som om deres hjerne er blevet fuldstændig slukket, og et ondt geni har overtaget deres hjerne og dikterer dem ting, som fører verden, hvis de ville følge det, direkte ind i Harmagedon og

en atomar afslutning på civilisationen.

Så jeg kan kun sige, at det virkelig er på høje tid, at folk i Europa og andre steder vågner op og bremser det, og dybest set går på gaden – ikke som alle disse demonstrationer, der blev organiseret af disse såkaldte “undersøgende journalister” mod højrefløjten, som viser sig at være en orkestrering, hvor mistanken faktisk er, at regeringen organiserer det af deres egne politiske grunde. De samme mennesker burde gå ud på gaderne og i stedet demonstrere mod faren for en øjeblikkelig atomkrig! For det er det, der bliver resultatet af denne politik. I Tyskland ville det ikke være bedre, selv hvis man slap af med denne utroligt inkompetente såkaldte “street light”-koalition, og den blev erstattet af oppositionen, lad os sige CDU/CSU plus FDP eller De Grønne. Fordi der er politikere i oppositionspartiet, som Kiesewetter, der siger, at vi er nødt til at bringe krigen dybt ind på Ruslands territorium – jeg mener, disse mennesker leger med den stærkeste atommagt på planeten! Så er disse mennesker gået helt bananas? Det er den eneste forklaring, man kan have. Så hvor er de voksne i lokalet, der rejser sig og fortæller dem, at det her må stoppe, for det her er mere end at gå i søvne ind i Tredje Verdenskrig, det er at kaste sig ud i katastrofen med et ordentligt hurra.

Så jeg kan kun sige, at hvis du lytter eller ser denne webcast, så meld dig ind i vores internationale fredskoalition: Vi mødes hver fredag via Zoom, og vi diskuterer, hvad vi kan gøre. Og formålet med Den Internationale Fredskoalition er at forene den internationale fredsbevægelse, for der er mange mennesker, der kæmper for fred, men indtil videre er de ikke velorganiserede til at arbejde sammen, og vi er nødt til at få en stærkere fredsbevægelse internationalt, for det er meget tydeligt, at uoverensstemmelsen mellem det, regeringerne presser på for – uanset grundene, ethvert fornuftigt menneske kan ikke forstå det – at selv hvis man følger sin personlige grådighed og

prestige og privilegier, kan man ikke risikere hele civilisationens eksistens ved at gøre, hvad de gør. Men der er en utrolig uoverensstemmelse mellem, hvad disse politikere presser på for, og hvad befolkningen oplever. For ud fra de mange diskussioner, jeg har haft i de seneste dage, er folk generelt skræmte, de er bange, de tror, at disse politikere er ved at blive vanvittige, og derfor er det eneste svar ikke bare at lade være med at sige det; mobiliser sammen med os, med Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, som kan stoppe dette.

SCHLANGER: Ud fra de spørgsmål, jeg har modtaget, er det tydeligt, at folk nu virkelig er fokuseret på krigsfaren som aldrig før. Måske var det en masse ståhej omkring toårsdagen for den særlige militæroperation eller lignende. Men lad mig give dig nogle af disse spørgsmål: Vi har et fra Nigeria, hvor personen skriver: "Under Biden-administrationen synes USA at have forpligtet sig til at finansiere en permanent krig mod Rusland i Ukraine, i fuld støtte til den israelske premierminister Netanyahus mål om at drive den palæstinensiske befolkning ud af Gaza og Vestbredden. Som i tidligere tilfælde, i Irak, Afghanistan og så videre, har USA, i store dele af verdens øjne, været medskyldig i krigsforbrydelser. Er det muligt, at USA denne gang vil blive stillet til ansvar?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at der er visse juridiske tiltag. Der har været en sag i Californien, som dog blev afvist af domstolen, fordi de sagde, at der er en magtdeling, og at domstolene derfor ikke kan dømme den udøvende magt. Så jeg tror ikke, at den sag førte nogen steder hen.

Jeg tror, at resultaterne fra Den Internationale Domstol i Haag i mandags kom til en konklusion på deres krav fra 26. januar på baggrund af den sydafrikanske regerings klage. Men så vidt jeg ved, er dette endnu ikke blevet offentliggjort. Og den længere klage fra FN's Generalforsamling fra 2022 er heller ikke offentliggjort, og det kan tage flere uger og måneder, måske endda år – under alle omstændigheder er den

ikke afgørende, så vidt jeg ved.

Og så er der en ny sag i Holland, hvor en person har sagsøgt den hollandske regering for at forhindre den i at sende våben til Israel, fordi det muligvis ville være at se gennem fingre med folkedrab. Så jeg ved ikke, hvor denne sag ender, men der var en vis mængde afgørelser. Og på samme måde er der bestræbelser.

Men jeg tror ikke, at de juridiske sager er særlig lovende i forhold til, hvordan sagerne bør forløbe.

Men jeg tror, at der er brug for en generel diskussion, for jeg tror, at grunden til, at disse optrapninger finder sted, er, at etableringerne i Nord indser, at deres system klart bliver afvist af det globale flertal. Det er et tilbageslag: I stedet for at undersøge sig selv og sige, hvorfor slår disse politikker fejl? Sanktioner, for eksempel de ensidige sanktioner uden godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd, som USA og EU meget generøst uddelte til mange lande, det har forårsaget et tilbageslag! Fordi det blev erkendt, at disse sanktioner, som Caesar-sanktionerne mod Syrien, eller sanktionerne mod Afghanistan, eller de mange andre lande, der er blevet sanktioneret, altid havde til formål at forårsage regimeskift, at vælte de fleste valgte regeringer. Og landene i det Globale Syd ser på det og siger: "Hvis det er det, vi får, så er det ikke det, vi ønsker." De interventionistiske krige, de såkaldte "retten til at beskytte"-krige, er det samme: Disse krige resulterede i enorme tab, millioner og atter millioner af mennesker døde eller blev fordrevet. Det Globale Syd så på det og sagde: "Hvis det er, hvad vi får, når vi samarbejder med disse lande, vil vi hellere samarbejde med lande, hvor vi kan få en fordel, som Kina og BRIKS generelt."

Så i stedet for at erkende, at det er dem selv, der er skyld i alt det her, bliver de ved med at insistere på, at de er de "gode", og de andre er de onde.

Jeg tror, vi er nødt til at finde en måde at forene den formodede konflikt mellem det Globale Nord og det Globale Syd. For hvis man virkelig ser på det, sidder vi i samme båd, og faren for en termonuklear krig gør det mere klart end noget andet. Og vi er nødt til at stoppe geopolitikken og gå over til et samarbejde mellem Europa, USA, BRIKS-landene, BRIKS-Plus og det Globale Syd. I betragtning af, at etableringerne er imod det, tror jeg, at det kræver en meget bredere diskussion: Måske er vi nødt til at bringe hele dette spørgsmål ind i FN's Generalforsamling; måske er de nødt til at genskabe forskellige fora for at diskutere behovet for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, måske først på universitetsniveau eller i tænketanke eller andre praktiske fora, men jeg tror, at befolkningen virkelig bliver bedt om at involvere sig meget mere i at udtrykke deres vilje og deres retmæssige krav.

SCHLANGER: Som du nævnte, har Den Internationale Domstol netop afsluttet en uges høringer om et forslag til fremskyndelse af midlertidige foranstaltninger, hvilket ikke ser ud til at være sket endnu. Vi har et spørgsmål fra Sydafrika: "De vestlige regerings manglende reaktion på de dystre prognoser om massesult og dødsfald på grund af sygdom er forbløffende. Hører de ikke børnenes skrig, eller ser de ikke fortvivlelsen i deres mødres øjne?"

ZEPP-LAROUCHE: Tilsyneladende ikke! Enhver, der ønsker at vide, hvad der sker i Gaza, har rig mulighed for at finde ud af det. Jeg læste lige her til morgen en rapport fra en mand, der beskriver, hvordan folk på grund af den totale mangel på mad bruger al deres energi på at finde et måltid til sig selv og deres familie; hvordan de har mindre og mindre at spise, selv om det måske kun er korn, men så er kornet ikke længere tilgængeligt. De har absolut ingenting. De går til deres familier, og de har den samme situation. Og hvordan folk, der var normalvægtige og sunde for bare et par måneder siden, nu er ved at dø af sult. Det er hjerteskrærende!

Jeg mener, jeg kan ikke forstå, hvordan folk kan vide disse ting og så vende op og ned på det. I Berlin har der for eksempel lige været en filmfestival, den såkaldte Berlinale. Jeg har kun læst om den og ikke deltaget eller set nærmere på den, men det, der blev rapporteret, var, at nogle af kunstnerne begyndte at tage spørgsmålet om, hvad der sker i Palæstina, op. Derefter var der et kæmpe ramaskrig, hvor de dybest set sagde, at dette var en demonstration af had mod Israel! Det var ikke det, der skete! Absolut ikke! Hvordan kan man undgå at udtrykke et dybtfølt menneskeligt oprør over det, der sker med palæstinenserne i Rafah: 1,5 millioner mennesker i en utrolig situation! Hvis man ikke længere kan udtrykke en menneskelig følelse, føle med disse mennesker, så er vi ved at miste al menneskelighed.

Det er det, der virkelig er på spil her. Jeg vil gerne complimentere den sydafrikanske regering: I, regeringen, har valgt en kurs, der er i overensstemmelse med menneskehedens moral, og det er et symbol på, hvor vi er, at det ikke var et af de smukke globale nordlande og den regelbaserede orden, der havde den moralske værdighed til at tage dette spørgsmål op. Det var den sydafrikanske regering. Jeg tror, at det er et tegn i tiden, at lederskabet, det moralske lederskab på dette tidspunkt kommer fra det Globale Syd. Sådan er virkeligheden, og hvis det Globale Nord ønsker at rette op på det, må de virkelig skynde sig og tage sig sammen, for historien er dommeren.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en fast seer, som skriver: "Viser EU's og Storbritanniens krigsiver ikke, at eliteerne og det militærindustrielle kompleks faktisk er bange for deres befolkninger, fordi de er nødt til at bruge frygt og krigsøkonomi til at dominere den politiske fortælling?"

ZEPP-LAROUICHE: Åh ja, absolut! Jeg tror, du rammer hovedet på sømmet. For hele spillet handler om at kontrollere fortællingen. Hvis du lytter til visse radioprogrammer eller tv-programmer, de har nu flyttet sig til selv såkaldt

“underholdning”, nogle dumme programmer om religion eller børnespørgsmål, det hele bruges til at sikre, at fortællingen er den officielle NATO-fortælling. Hvis man har en anden opfattelse, for eksempel hvis man siger, at “krigen i Ukraine bør løses gennem dialog, fordi det ukrainske land er ved at blive ødelagt. Folk dør; mange mennesker er allerede døde, og der bør være et stop,” bliver vi kaldt en “Putin-sympatisør”! Enhver, der ikke er komplet idiot, kan lige nu se, at krig ikke kan være et middel til at løse politiske problemer. I atomvåbnenes tidsalder bør krig være udelukket, og vi befinder os lige nu i to situationer, Ukraine og Sydvestasien, hvor regionale konflikter umiddelbart indebærer en fare for, at de kan udvikle sig til større regionale konflikter eller endda en global konflikt, hvor ingen ville overleve!

Så jeg tror, vi er nødt til at bryde ud af denne bestræbelse på at sætte alle under pres ved simpelthen at sige: Vi har brug for et fuldstændigt skift. Kineserne har for eksempel allerede for et år siden, den 24. februar 2023, fremsat et meget omfattende 12-punkts forslag til en fredsløsning i Ukraine. Det er blevet blankt afvist af Vesten, men jeg synes, det er på høje tid at vende tilbage til det, for Kina har vist sig at være det eneste land i denne konflikt, som var meget afbalanceret, som var upartisk: De har også gode relationer til Ukraine, og de ville være nødt til at spille en stor rolle i genopbygningen af Ukraine, hvilket på bedste vis ville ske, hvis Den Nye Silkevej blev udvidet, hele Den Eurasiske Landbro som en del af Verdenslandbroen blev bygget, og så kunne Ukraine have en fremtid og en fremgangsrig idé om, hvordan de ville blive genopbygget efter denne forfærdelige krig.

Så jeg tror helt sikkert, at det er noget, som bestræbelserne på – det er næsten som 1984, man bliver mindet om George Orwell, og hvis man ikke behager Sandhedsministeriet, bliver man straks udset som mål for alle mulige operationer. Men jeg synes, at selv de mennesker, der gør det, bør tænke over, at de ikke kommer til at tjene på det, for vi vil alle dø som

følge af denne politik.

SCHLANGER: Du nævnte kontrollen over narrativet og fremhævelsen af NATO's synspunkt. Der var en absurd scene i dag i Europa-Parlamentet, hvor Alexei Navalnyjs enke kom ind og nærmest opfordrede Europa til at gå i krig mod Rusland. Og hun blev mødt af stor jubel fra de sindsforvirrede medlemmer af Europa-Parlamentet.

Vi har to spørgsmål fra Sydvestasien vedrørende Gaza. Det ene er fra Faisal, som skriver: "Hvorfor undervurderer Biden de arabiske landes magt i forhold til Gaza?" Og jeg vil gerne vide, om du tror, det er tilfældet. Men det andet spørgsmål, fra Algeriet, er: "Tror du, at Biden tager arabisk passivitet for givet? Kunne det ikke blive et stort problem for Vesten?"

ZEPP-LAROUICHE: Det tror jeg, det er. Og jeg tror, at det eneste middel er det, vi allerede har diskuteret i tidligere programmer. Hvis du endnu ikke har set vores 14 minutter lange video om "Oase-planen for Sydvestasien", bør du helt sikkert se den. Det, vi gør, er, at vi cirkulerer denne video globalt i håb om, at den vil blive et emne i profreds demonstrationerne: Fordi det ikke bare er nok at være for en afslutning på krigen, men den eneste måde, hvorpå man kan have et realistisk perspektiv, er, hvis man har en plan for økonomisk genopbygning efter krigens afslutning, og så håber man grundlæggende, at naboerne til Israel og Palæstina alle vil lægge deres vægt i det: Hvis de besluttede sig for det – de ville trods alt have en masse vægt – så er flere af de store olielande nu en del af BRIKS: Der er Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater, Iran, som nu er en del af BRIKS. Og de kunne lægge deres vægt sammen med de andre Golfstater og sørge for, at der er pres nok til at gennemføre Oase-planen.

Jeg tror, at hvis folk i gaderne ville kræve Oase-planen, så ville man skabe et miljø, hvor USA – som er i en valgkamp, og de er nødt til at tænke over, hvad de gør: I den sidste rapport fra primærvalget i Michigan var der mange, mange

mennesker, der ikke havde besluttet sig, og det var på forhånd aftalt, at "ikke besluttet sig" ville være en protest mod Bidens politik. Så der er midler, men jeg tror, det kræver mere handling fra alles side, for dette er menneskehedens prøve – alle – de arabiske nationer, de andre nationer i Sydvestasien som Tyrkiet; og der er mange mennesker, der handler, men de er alle nødt til at komme op på et meget højere niveau. Og i sidste ende er USA det eneste land, som alt afhænger af. For hvis USA i bund og grund siger, at I går efter en fredelig løsning, eller vi ikke vil sende våben og økonomisk hjælp, så vil det ske. Så den virkelige chance ligger hos USA.

Jeg kan kun bede folk om at se på denne "Oase-plan", for det er vejen ud. Hvis vi kan få alle deltagere til at blive enige om, at vi er nødt til at have et positivt, håbefuldt perspektiv, hvor alle kan leve, og alle deltager, så tror jeg, at det er den eneste vej ud af denne krise.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en blogger, som har en blog, der fokuserer på sikkerhedsstaten. Og han skriver: "New York Times' artikel om CIA's koordinering med Ukraines nynazister tilbage til 2014 burde ikke overraske nogen, især ikke folk i LaRouche-organisationen. Men hvorfor tror du, at den blev offentliggjort nu? Viser det, at nogle leder efter en vej ud af Ukraine-krigen?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at når New York Times offentliggør noget fra CIA, skal man ikke gå ud fra, at det er en lækage. Man bør antage, at det har et formål, og at det er designet til at fremme en bestemt politik. Jeg tror bestemt, at dette er mere som en meddelelse om politikken, og derfor er spørgsmålet virkelig, hvordan man får et skift i situationen, som kun kan komme gennem en koordinering af internationale kræfter, der handler sammen.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en seer i Pakistan. Han skriver: "Det er tydeligt, at USA var involveret i forsøget på

at holde Imran Khan ude af regeringen, og at dette er en meget farlig operation, som får meget lidt opmærksomhed i Vesten. Har du nogen tanker om det?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er rapporter, jeg tror fra en ambassadør, som rapporterede, at han blev presset af USA mod Imran Khan. Imran Khans parti fik flest stemmer ved det seneste valg, men der var tilsyneladende tale om indblanding, og stemmerne blev ikke talt korrekt op. Men det er en anden sag: Man kan ikke regere på ubestemt tid imod et folks vilje. Og i alle de tilfælde, hvor det er blevet forsøgt, har det ført til et forfærdeligt resultat, og jeg kan kun opfordre folk – det er meget svært; jeg er kun til en vis grad bekendt med Pakistans interne politik, og USA's indflydelse der har historisk set været ret betydelig. På den anden side ligger Pakistan geografisk midt i den Nye Silkevej, og hvis der er noget håb for hele regionen, så er det en form for økonomisk "win-win-samarbejde", som potentielt er muligt med den Nye Silkevej.

Så jeg kan kun sige, at folk i Pakistan må forsøge at overbevise flere mennesker om at være på samarbejdets side i stedet for konfrontationens. Men igen, hvis vi ikke får USA og Europa til at stoppe de geopolitiske spil, tror jeg ikke, at Vesten, som er ved at kollapse lige nu, vil kollapse lige så fredeligt, som Sovjetunionen gjorde. Og derfor er vi nødt til at få denne idé om, at konfrontation skal erstattes med samarbejde, og så kan vi løse enhver konflikt på planeten.

Men det skift – det skift, tror jeg, lige nu, hvis du siger til de fleste mennesker i Tyskland, for eksempel, eller i USA, til visse lag: "Lad os samarbejde med Rusland og Kina," så ser de på dig, som om du kommer fra et andet univers eller en planet langt væk. Men hvad er det, der er så unormalt ved tanken om, at de største magter på denne planet ikke skal behandle sig selv som modstandere, men arbejde sammen for menneskehedens fælles bedste? Det er, efter min mening, det nødvendige evolutionære skridt: Hvis vi ikke er i stand til at tage det skridt, tror jeg, vi vil sprænge os selv i luften.

SCHLANGER: Helga, vi har en note om Aaron Bushnells selvfølgelig i protest mod folkemordet i Palæstina den 25. februar, som en mand med samvittighed, men et sørgeligt tab, og vi spørger, om du har nogen kommentarer til det, han gjorde.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg så denne video i går, og jeg må sige, at jeg virkelig fik ondt i maven, fordi det var så utroligt stærkt. Når han siger, at det er, hvad det palæstinensiske folk oplever hver dag, så synes jeg, at folk skal lytte til ham! Jeg ved, at der straks var en kampagne for at nedgøre ham og svine ham til og så videre; men jeg ved intet om Aaron Bushnell, men det, jeg så på denne slags video, var så hjerteskrærende og så stærkt, at jeg kun kan ønske, at alle ville tage sig mod til at se det og ikke skubbe det til side: Tænk over det! For det er klart, at for en person, der er 25 år gammel, var han pilot, så han kan ikke være så sindsforvirret, som nogle mennesker forsøger at gøre det til, for han var tydeligvis midt i at være en aktiv amerikansk patriot.

Så, hvad er det? Tænk over det. Tænk over det. Og i en vis forstand tror jeg, at budskabet skal tages til hjertet.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål til dig fra en ung person, som gerne vil være aktivist, men som siger, at "når man vokser op i denne verden, er det meget svært at vide, hvad der virkelig sker". Og hun spørger, om "du har nogle råd til, hvor man kan henvende sig for at blive mere kvalificeret til at tage lederskab i at flytte befolkningen ud af dette forfaldne system?"

ZEPP-LAROUCHE: Jamen, det er et meget godt spørgsmål. Jeg tror, at hvis jeg var et ungt menneske på dette tidspunkt og så på de tilbud, der er – krig i Ukraine, krig i Sydvestasien, et generelt dommedagsperspektiv – ville jeg virkelig være meget taknemmelig, hvis nogen ville svare på det spørgsmål.

Svaret er, at man er nødt til at kvalificere sig selv. Det er man nødt til i en verden, hvor desinformation og falske nyheder bliver brugt af alle, men det bliver helt sikkert brugt af Vesten til at kontrollere fortællingen, til aldrig mere at invitere russerne til konferencer; man hører ikke, hvad folk tænker i Kina; man hører ikke, hvad folk siger i Afrika og Latinamerika: Så du er nødt til at kvalificere dig selv, stille krav til dig selv om at kunne bedømme, om noget er sandt eller ej.

En god måde er, at vi i Schiller Instituttet udgiver en masse ting, som man kan kigge på i et stykke tid og så sammenligne med det, der står i mainstream-medierne, og så danne sig sin egen mening. Du kan også gå til andre aviser: Tag til den arabiske verden, Indien, til afrikanske lande; prøv at tale med folk fra andre lande. Prøv at være din egen, uafhængige dommer, også ved at lære ting, lær om filosofi, lær om Platon, Leibniz, Konfucius, mange andre.

Det, Schiller gjorde, har jeg for eksempel altid syntes var meget nyttigt: Han var ekstremt begavet, helt naturligt. Han havde en fremragende skolegang, på trods af at han syntes, at skolen var forfærdelig; men hvad han gjorde resten af sit liv, var altid at sige: "OK, jeg må tilegne mig et bestemt område af viden, som filosofi." Når han så var blevet meget dygtig til det, sagde han: "Det næste emne er historie." Og sådan bevægede han sig fra det ene område til det andet, altid med det mål i det mindste at kende emnet i dets essens, at kunne bedømme tingene. På den måde ophobede han, i løbet af sit desværre alt for korte liv, enorme mængder af det, man på tysk kalder Geistesmassen: tankeobjekter, ideer. Det smukke er, at hvis man indsamler flere og flere af den slags begreber og ideer, så giver de genlyd, og man begynder at se sammenhænge, og man får et holistisk syn, og man begynder at få et overblik, som man aldrig ville få, hvis man bare valgte det ene punkt her og det andet punkt der; men hvis man går systematisk til værks for at opbygge sin egen viden, kan man

gøre enorme fremskridt på meget kort tid.

SCHLANGER: Nå, Helga, tak igen for at være med os i denne uge. Jeg vil også foreslå, at vores lyttere spørger de mennesker, de kender på Schiller Instituttet, eller skriver til Schiller Instituttet for at få oplysninger om de ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition hver fredag, og så kan man arbejde med det og blive en del af det, uanset hvor man er i verden.

Så, Helga, tak igen. Nogen afsluttende ord?

ZEPP-LAROUICHE: Det er et meget udfordrende øjeblik, ved du nok. Som gammel stridshest spørger jeg faktisk stadig: "Er det muligt, at disse såkaldte ledere skubber os ud på randen af Tredje Verdenskrig?"

Men det gør de.

Så jeg tror, at det eneste svar på det er at blive involveret. Bliv aktiv sammen med os. Lad være med at læne dig tilbage, for kun hvis vi har et stort antal mennesker, der er store nok til at flytte noget, kan vi stoppe det. Og det er helt afgørende, at du er en del af det.

SCHLANGER: OK, med det siger vi på gensyn i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Det håber jeg.